

Panun rakinoita

Pohjois-Suomen kirjastoasiasta ja Oulun eritoten.

Onko Oulu kulttuurikaupunki, tuli kerran kysyttyä, ja vastaus oli vähän puolesta ja vähän vastaan.

Ja jälleen tuntuisi olevan aihetta samaan kysymykseen. Tämä monen oululaisen mielestä tietysti taas teatraalinen asennoituminen johtuu äskettäin lehtemme välityksellä julkisuuteen saatetuista tiedoista, jotka koskevat kaupunkimme kirjaston asemaa ja tulevaisuutta. Kirjastolla näyttäisi, noin teoreettisesti, olevan edessään elämänsä mahdollisuus — toisaalta, mutta toisaalta taas alkaa olla kysymys elämisen mahdollisuudesta. Juttu kytkeytyy päivän kysymykseen, palkkaukseen, mutta on lopulta paljon laajakantoisempi vaikutuksiltaan. Se kun ei tuo kirjaston hoitaminen ole mitään henkisen sakatyöläisen hommaa, niin ei siihen joka pekkä kelpaa ja nyt on jouduttu

siihen, että kelvolliset eivät hae tänne Ouluun.

Allekirjoittanut kuuluu varmaan kirjaston vakituimpiin asiakkaisiin — lukeminenhan on meille lehtineekereille yhtä tärkeää kuin leipä ja — kahvi (toivomushuudaus: toisille tupakka!) — ja on omakohtaisesti joutunut toteamaan, että kaupunginkirjastomme joka suhteessa kestää kilpailun vertaisensa ja vähän vauraampienkin kanssa, laadullisesti. Jo pitkän aikaa olen joutunut seurailemaan nykytilanteenkin kehittymistä virkailijalinjalla, mutta asiasta on nimenomaan pyydetty olemaan hissukseen, koska tässä ovat olleet isot raudat tullessa. On odotettu, että kirjastojohtokunnan palkankorotusanomus aiheuttaisi "jotain", mutta ei ole kuulunut ja taas meni muudan haku aika umpeen eikä hakijoita tullut. Näin on sitten ollut pakko puhua.

Haastattelusta ilmeni, mitä on

toivottu, mitä on pyydetty ja minkälaiset ovat mahdollisuudet. Tuntuu todella aika hullulta, että samanaikaisesti kuin tilanne nykyisellään suuresti häiritsee kirjaston jatkuvaa ajan tasalla pysyttämistä, saati sitten sen kehittämistä, sts. eri alojen lähdekirjallisuuden luettelointia lähinnä, samanaikaisesti pyydetään kirjastolle mainittua vapaakappaleoikeutta, jota sitten kuitenkin kirjasto ei pystyisi hyväksymään käyttämään. Sillä jos siellä jo nyt pyrkii olemaan ruuhkaa, niin mihinkä jouduttaisiinkaan moisen kirjastulan keskellä! Eikö siis kaupunkimme saisi olla niin kunnianhimoinen ja tulevaisuudeltaan huolehtiva, että se hakee tuota ainutlaatuista oikeutta, arvelee nyt lukija allekirjoittaneen ajattelevan! Toki, mutta silloin olisi kaupungin myös taajuttava, mitä sen täällä kotona on tehtävä.

Kaikkeksi onneksi asia on kiinnostanut muitakin instansseja. Pohjois-Pohjanmaan Maakuntaliitto on kuulemma tehnyt kiitettävän aloitteen sekkin ja omasta puolestaan lähettänyt selityksen älläisen vapaakappaleoikeu-

den merkityksestä pohjoiselle kulkumakunnallemme huomioonottaen kirjastomme mahdollisuudet (ja toiveet) maakuntakirjastoksi, sen tulevan keskeisen aseman korkeakoulun käyttökirjastona jne. Toivottavasti ei tilaisuus siis livahda ohi ja tämä viime mainittu anomus etelässäkin antaa takuut siitä, että täällä kuitenkin kaikkitenkin voidaan vastata siitä, että järjestelyskismasta selvittää ja Oulun kirjasto vapautuu boikotista!

Valvokoot konsulit!

Kokonaisuudessaan tämä kysymys liittyy pohjois-Suomen kirjastojen jälleenrakennukseen, jonka hyväksi osakuntamme Helsingissä keväällä teki tunnetun tempauksensa: järjesti Ostrobotnialle "Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin taidetta" näytelyn, joka toisaalta oli muistonäyttely, toisaalta taas myyntinäyttely pohjois-Suomen kirjastojen hyväksi ja sellaisena toikin pitkän pennin kassaan. Samaa asiaa edistäisi kaupunginkirjastomme Oulussa muodostuminen maakunta — siis keskuskirjastoksi. Jota aikaa hartaasti odotamme!

P a n u.